

*Međunarodna Škola
Zlatnog Ružina Križa*

Uvod

Lectorium Rosicrucianum

Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa
Lectorium Rosicrucianum
Headquarters
Bakenessergracht 11-15
2011 JS Haarlem, Nizozemska

© 1997 Rozekruis Pers

Haarlem, Nizozemska

Sadržaj

- 1. DIO** *Traganje za smislom života*
Dvostruka priroda ljudskoga bića
Dva poretka postojanja
Most koji vodi od vremena do vječnosti

- 2. DIO** *Bit religije*
Univerzalni put
Sveti gral

- 3. DIO** *Dva prirodna poretka*
Naš prirodni poredak - svijet dijalektike
Izvorni božanski prirodni poredak
Zašto postoji dijalektički prirodni poredak?
Pad
Zadaća ljudskoga roda
Ponovno buđenje božanske iskre

- 4. DIO** *Čovjek kao mikrokozmos*
Mikrokozmički firmament (nebeski svod)
Dišno polje
Finotvarna tijela
Božansko sjeme
Put iskustava

- 5. DIO** *Sveta čežnja*
Proces transfiguracije
Tragatelj pred izborom
Zlatni Križ uskrsnuća
Je li taj proces stvarno moguć?

1.

Traganje za smislom života

Koji je razlog ljudskog postojanja? Što je stvarna svrha ljudskoga života?

Moguće je da više niste zadovoljni uobičajenim odgovorima na ta pitanja, i da ste osjetili snažan unutarnji poticaj pronaći ono nedefinirano, nedostatno 'nešto'. Možda to nekako nazivate - želite otkriti tko ste u stvari, iskusiti svjesno jedinstvo s Bogom, želite postati ljudsko biće puno ljubavi - izvor iscjeljenja u svijetu - ili čeznete za unutarnjim mirom i trajnom srećom. Možda ne možete ni sasvim točno riječima izraziti za čime tragate, ali znate da je to nešto i da to morate pronaći.

Poriv da nađete to "nešto" toliko je snažan u vama da život u kojemu toliki drugi ljudi izgleda uživaju za vas više nije prihvatljiv. Taj vas poriv vodi traganju, pa vas je možda već proveo kroz knjižnice, odveo na seminare, u radionice, grupe i u svakovrsna iskustva.

Ponekad vam se čini da ste "to" skoro otkrili, ali onda, baš kada izgleda da vam je gotovo na dohvatu, ponovno izmiče iz ruku. I dalje tako nastavljate tražiti.

Ako ste i vi zauzeti takvim traganjem, možda ćete otkriti da vam učenje Ružina Križa može biti od koristi. Moramo doduše naglasiti da ono o čemu uči Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa ne treba prihvatiti kao autoritet. Zapravo, njezina je namjena probuditi u vama svijest o nečemu što duboko u sebi *već znate*, mada ste to privremeno zaboravili. Kada taj unutarnji izvor mudrosti oživi u vama i vi ga naučite slušati i slijediti, put će se oslobađanja širom otvoriti. Na taj način možemo postati 'izvorom žive vode' u službi svih bližnjih. Objasnimo što pod time podrazumijevamo...

Dvostruka priroda ljudskoga bića

Na prvomu je mjestu temeljni rosenkreuzerski stav koji, iako se na prvi pogled čini vrlo jednostavnim, u stvari može biti presudan u našoj potrazi za smislom života. Ako taj stav shvatimo i svakodnevno ga slijedimo, može nam značajno pomoći u pročišćavanju našega poriva za traganjem, tako da ono postane dinamičnije i omogući nam ostvariti cilj. Taj temeljni uvid sastoji se u tomu da shvatimo da naš poriv za traganjem - naša čežnja za apsolutnom istinom, savršenstvom, iscjeljenjem, ljubavlju - *ne izvire* iz onoga dijela nas koji smo naviknuti nazivati *ja*, iako može *izgledati* da je tako. Naša čežnja za potpunom izvire u stvari iz načela vječnosti skrivenoga duboko u nama. Taj *ostatak vječnosti* sasvim je odijeljen od *ja* ili ega i u manje-više uspavanomu stanju ima ga većina ljudi. Rosenkreuzeri taj princip vječnosti zovu ružom, ali je također poznat pod mnogim drugim imenima, poput božanska iskra, atom iskre duha, Krist, skupocjeni biser, dragocjeni dragulj u lotosovu cvijetu.

Dva poretka postojanja

Dolazimo do drugoga temeljnog rosenkreuzerskoga načela: spoznajete da je ruža - latentno načelo vječnosti u srcu - podložna *jednoj* grupi zakona, dok je ostatak našega bića podložan *drugoj*. Te dvije grupe zakona nazivamo dva poretka postojanja ili dva prirodna poretka.

Osim ruže, naše je cijelo biće proizvod prirode, potpuno podložno zakonima vremena i prostora. Stoga sami ne možemo postići nikada ništa apsolutno i trajno, naše su tvorevine uvijek podložne konačnosti i prolaznosti.

Nasuprot tomu, ruža je kao latentni princip vječnosti u nama podložna zakonima vječnosti. Želimo li transcendirati prostor i vrijeme, želimo li se upotpuniti, dosegnuti vječnost, nikada to nećemo moći ostvariti ni s jednim dijelom naše sadašnje osobnosti. Želimo li utažiti žeđ za cjelovitošću, trebamo početi s 'distanciranjem' spram naše uobičajene, egocentrične svijesti. Moramo pružiti priliku latentnomu načelu vječnosti u nama da se razvija tako da postupno, ali sigurno dobije vodeću ulogu u našem sustavu.

Most koji vodi od vremena do vječnosti

U Međunarodnoj Školi Zlatnog Ružina Križa učenicima se pomaže i pruža podrška da egocentričnu svijest maknu s njezina položaja "kralja" u unutarnjoj kući i da je dovedu u njezinu pravu ulogu: sluge rastućeg istinskoga sebstva, Kristova sebstva, ruže. Istovremeno, ruži se daje hrana potrebna za rast. Ako se učenik drži takva puta, ruža se počinje otvarati i cvjetati; tako nastaje unutarnji izvor svjetla i ljubavi koji širi svoj miris i zračenje.

U sljedećim dijelovima ovog uvoda htjeli bismo vam izložiti kako, prema rosenkreuzerskomu poimanju, u vama može biti oslobođen izvor vječnosti.

2.

Bit religije

Učenje Međunarodne Škole Zlatnog Ružina Križa nije novo. Ideja iznesena o ruži u srcu, izvornom božanskomu sebstvu koje se budi u život - u suštini je svih velikih svjetskih religija. Dakako, mi ljudska bića, u kojima je dominantno egocentrično sebstvo, skloni smo pogrešnomu razumijevanju. Naime, pokušavamo tumačiti učenja religija kao instrukcije običnoj ja-svijesti. Na taj se način iskrivljuju poruke koje se odnose na duhovni put, a prvobitna se istina s vremenom zaboravlja.

Univerzalni put

U svima velikim svjetskim religijama izražena je ideja da su, u početku, ljudska bića imala savršenu vezu sa svojim izvorom, s apsolutom, Bogom. Kada su izgubila tu vezu, postala su dvostruka bića u svijetu odvojenom od Boga, nemoćna da više žive u prvobitnomu svijetu svjetla.

Izvorna nauka, koja je skrivena iza različitih religija, govori o putu povratka u taj svijet svjetla: o načinu kako ponovno uspostaviti vezu s božanskim. Odatle riječ "religion", koja dolazi od latinskog *re ligare*- ponovno povezati.

Ta je mogućnost obnove naše veze sa božanskim lijepo opisana u drevnom egipatskomu tekstu *Corpus Hermeticum*:

Božja je volja bila da vezu s Duhom mogu uspostaviti sve duše - kao nagradu za stremljenje. Poslao je dolje veliki krater, ispunjen snagama Duha i glasniku dao zadaću da ljudskim srcima objavi: zaronite u taj krater, vi duše koje to možete, vi koje vjerujete da ćete se uzdići Njemu koji vam je dolje poslao taj krater, vi koje znate zbog čega ste stvorene.

Sveti Gral

Nagrada za stremljenje jest uranjanje, pročišćenje, krštenje vodom, vinom i duhom u krateru. Taj krater, Sveti Gral, stvarno postoji. Ispunjen je svim snagama i atributima potrebnim za naš povratak u svijet svjetla. Uvijek je postojao i nastavit će postojati sve dok bude postojalo i jedno ljudsko biće koje još nije pronašlo put povratka kući. Dakako, ne postoji on kao oblik već kao *vibracija*, koja zbog svoje čistoće ne može nikada biti dodirnuti ili okaljani nižim, egocentričnim sebstvom.

Zbog toga klasični rosenkreuzeri, u svom manifestu *Fama Fraternitatis R.C.*, izdanom 1614., kažu:

"Naša će građevina, čak i da je tisuće vide iz blizine, zauvijek ostati nedodirnuti, neuništiva, nevidljiva i potpuno skrivena za bezbožni svijet."

Dakle postoji božanska snaga koja može u nama oživjeti latentno duhovno jastvo. Tako se ponovno uspostavlja ljudska veza s apsolutom. Ta božanska snaga - snaga Duha ili Tao, kako ga nazivaju Kinezi - dostupna je svima. Ipak, pristup njoj jedan je od najdubljih životnih misterija, jer joj se ne možemo približiti ni jednom sposobnošću egocentričnoga sebstva.

Znanje što ga prenosi Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa omogućava djelovanje božanske snage u nama, tako da istinsko, prvobitno sebstvo može rasti, dok se sebstvo iluzije - egocentrično sebstvo - može smanjivati.

3.

Dva prirodna poretka

Sada kad smo ukratko opisali neka osnovna načela rosenkreuzerske filozofije, želimo neke od tih ideja razmotriti malo detaljnije. Prva ideja koju ćemo razmotriti odnosi se na dva poretka postojanja - dva različita sustava zakonitosti i uvjeta koje nazivamo dva prirodna reda. Ako shvatimo kako djeluju ta dva sustava, moći ćemo mnogo jasnije razumjeti zašto se naše traganje za apsolutnim vrijednostima - istinom, čistom ljubavi, apsolutnom mudrošću i tako dalje - nije do sada pokazalo uspješnim.

Naš prirodni poredak - svijet dijalektike

Naša osjetila svjedoče da se sve što postoji u svijetu koji vidimo oko sebe jednom preokreće u svoju suprotnost. To stalno izmjenjivanje suprotnosti temeljna je bit našega svijeta. U našoj čežnji za apsolutnim vrijednostima - za trajnim mirom, ljubavlju i istinom - često smo skloni previdjeti te neizbježne činjenice. Ipak, logika nam kaže da će sve što postoji jednoga dana nestati; sve prolazi, ništa ne traje.

Razmislite o tomu na trenutak. Ništa od onoga što jesmo, ništa što činimo, ništa što možemo stvoriti neće potrajati; prije ili kasnije sve će iščeznuti. Mi smo prolazna bića u uvijek promjenljivoj svijetu. Počinjemo stariti i propadati čak prije nego što napustimo majčinu utrobu. Ništa nije savršeno na ovom svijetu. Ništa nije trajno u našem svijetu. Promjena i smrt jedina su dva zakona u koje se možemo apsolutno pouzdati. Okružuju nas neumoljivo, poput zatvorskih zidova. Tu su činjenicu potvrdili Lao Ce, Buddha i svi veliki svjetski religijski učitelji.

Zar vam se nije nikad učinilo čudnim da, unatoč neizbježnosti nesavršenstva, promjene, i prolaznosti, još uvijek postoji goruća čežnja za savršenim životom? Niste li se ikada zapitali kako je moguće da čovjek, usprkos svakodnevnoj stvarnosti, ipak ima ideju o apsolutnim vrijednostima? Kako se ideja o potpunosti, savršenstvu, uopće u nama rodila? Odakle je došla? Ona sigurno ne potječe iz svijeta koji je oko nas.

Vidite, jednoga dana svatko od nas mora umrijeti, a mi ipak održavamo neku vrstu zajedničke uobrazilje, u kojoj živimo svoje živote kao da smrt ne postoji! Ali ako ste ikad iskusili gubitak neke bliske osobe, mogli ste primijetiti da postoji dio vas koji *nikada* ne prihvaća da je ta osoba otišla, neovisno o vjerovanjima koje imate ili nemate o životu nakon smrti. Odakle nam dolazi ta strastvena čežnja za vječnim, apsolutnim, kada nam naša čula suviše jasno govore da oni ne postoje?

Ideja o dva prirodna poretka sadrži odgovor na to pitanje. U Međunarodnoj Školi Zlatnog Ružina Križa prirodni poredak u kojemu živimo nazivamo svijetom dijalektike. Koristimo riječ *dijalektika*, jer naš svijet karakterizira stalna izmjena suprotnosti. Oaj dijalektički svijet ne sadrži samo materijalni svijet koji vidimo oko sebe, nego i područje gdje borave naša finotvarna tijela dok spavamo i gdje odlaze nakon smrti.

Izvorni, božanski prirodni poredak

Taj poredak zauzima isti prostor kao i dijalektički prirodni poredak, ali je ipak potpuno odvojen i sasvim drugačiji prirodni poredak. Taj drugi prirodni poredak karakterizira savršenstvo, čistoća, vječnost. Rosenkreuzeri nazivaju taj drugi prirodni poredak nepokretnim kraljevstvom, jer u njemu ne postoje dualnost i izmjena suprotnosti. Postoje samo unutarnji rast i razvoj, od slave do slave i od snage do snage.

Naš je zaključak da vječne vrijednosti - apsolutna istina, sloboda i ljubav, za kojima tako čeznemo - stvarno postoje, ali ne postoje u svijetu kojemu pripadamo, dijalektičkomu svijetu.

Zašto postoji dijalektički prirodni poredak?

Da bismo razumjeli zašto postoji dijalektički poredak, valja shvatiti da u osnovi stvaranja postoji plan. Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa naziva ga božanskim planom. Božanski plan možete zamisliti kao rijeku, koja teče u određenom smjeru, prema određenom cilju. Svako je stvorenje slobodno kretati se po volji unutar ili izvan struje, sakupljajući iskustva na putu. Dakako, dok se stvorenja vraćaju u strujanje i ostaju potpuno u skladu s njime, struja ih dalje nosi i sve je dobro. Ali ako, po vlastitoj volji, stvorenje želi ostati trajno u stanju nesklada sa strujom božje ideje, što se tada događa? Pokušajmo naći logičan odgovor na to pitanje.

Možemo zamisliti što se događa ako nastavimo s našom analogijom - strujom tekuće vode. Ako se stvorenje hoće izdvojiti iz toka božanske struje, jer se želi zadržati u nekom aspektu i učiniti ga trajnim radije nego dopustiti da se kreće dalje, može to ostvariti samo ako se kristalizira, poput teške stijene u vodi. Budući da je kristaliziralo i da je tromo, ne može više iskusiti pomagajući, noseći učinak struje, nego osjeća njen tok kao niz udaraca, poput svake prepreke u tekućoj vodi.

To je jako pojednostavljena slika o tomu kako su nastala dva prirodna reda: božanski prirodni poredak - gdje se osjećaju pomažući, noseći, neprestano na razvoj potičući učinci božanske struje i dijalektički prirodni poredak - svijet koji poznajemo - gdje se osjećaju popravljajući učinci božanske struje, tako da ničemu nije dozvoljeno da traje i sve se neprestano vraća natrag na svoj početak.

Pad

Jasno je da je stvorenje koje je postalo podložno drugomu sustavu zakona - popravljajućem sustavu - zapravo isključeno iz svijeta u kojemu djeluje prvi sustav zakona - božanski sustav. I takvo stvorenje, koje je skrenulo od utvrđenoga božanskog plana, ostaje izolirano od prirodnoga poretka kojemu je prvobitno pripadalo dok ne odluči ostvariti božanski plan.

Univerzalna filozofija poučava da je, u dalekoj prošlosti, velika grupa pripadnika ljudskoga životnog vala zaista, slobodnom voljom, odstupila od plana koji je ležao u osnovi njihova postojanja. Na taj se način izolirala od božanskoga prirodnog poretka i postala zatvorenica dijalektičkoga životnog polja. Stoga su na kraju izgubili sve sposobnosti koje su mogli koristiti dok su još živjeli prema prvobitnomu, božanskom sustavu zakona. Dospjeli su u uspavano stanje u komu nisu mogli umrijeti, jer su bili vječni, ali neaktivni, kao u snu.

Zadaća ljudskoga roda

Ako ste nas pratili, imate predodžbu o uspavanim iskrama paloga, božanskog čovječanstva. One su poput sjemenki, ni žive ni mrtve. Što se može učiniti za spašavanje tih uspavanih stvorenja? Za njihovo ponovno vraćanje natrag u prvobitno životno stanje?

Za tu su zadaću potrebni svijest i volja, ali pala ih božanska stvorenja više nemaju u svomu uspavanom stanju. Odakle onda mora doći ta svijest, spremnost? Prema rosenkreuzerima, ljudska je rasa, koliko znamo, stvorena upravo iz toga jedinog razloga - da djeluje, svjesno i voljno, služeći obnavljanju prvobitnoga, božanskog stvorenja u sebi. To je zadaća, poziv, svakoga ljudskog bića, pa ako je ispunimo, imat ćemo i udjela u vječnomu životu.

Mi, smrtnici, *nismo* ta božanska stvorenja, ali ih u sebi nosimo, kao uspavane iskre. I u našoj je moći dozvoliti toj uspavanoj iskri da ponovno oživi i da se iz svoga stanja izgnanstva vrati u božanski svijet, svoj dom, 'Očevu Kuću.'

Ponovno buđenje božanske iskre

Uzrok što osjećamo goruću čežnju za apsolutnim, za istinom, za božanskim, sada bi mogao biti mnogo jasniji. Kao što smo rekli u 1. dijelu, ta čežnja ne proizlazi iz nas, prolaznih stvorenja, nego iz božanske iskre koju u sebi nosimo. To su žudnje božanske iskre za izgubljenim domom, božanskim poretkom postojanja.

Ta goruća čežnja, koja se može - kao što ste možda iskusili - razviti u sveopću glad i žeđ, svjedoče o pokretanju u nama uspavane božanske iskre. Unutarnji nemir, ta želja koja vas, možda, motivira da pročitate ovaj uvod, najvažnija je sposobnost koju imate kao duhovni tragatelj; to je 'Ariadnina nit' koja vas može, ako na nju reagirate na pravi način, izvesti iz labirinta. Možda 'uspavana ljepotica' nije još budna, ali se miče u svomu snu - daje znak života! A gdje je život, tu je i nada!

Čovjek kao mikrokozmos

U ovom odlomku htjeli bismo vam dati kratak opis sustava ljudskih nosača kako ih razumijevaju rosenkreuzeri. Tada ćete moći jasnije vidjeti koju ulogu ima božanska iskra u tomu sustavu.

U Školi Ružina Križa, pod ljudskim se bićem ne smatra samo fizičko tijelo nego čovjek u cijelosti, kao jedan mikrokozmos ili kozmos u malomu.

Mikrokozmički firmament (nebeski svod)

Vanjski sloj ljudskog mikrokozmosa sastoji se od magnetskoga polja koje nazivamo lipika. Na lipiku se može gledati, kao na nebo našega vlastitog minijaturnog kozmosa ili naš osobni zodijski, jer je posuta mnogim magnetskim točkama poput zvijezda. Te magnetske točke djeluju kao filteri, propuštajući iz kozmosa u mikrokozmos samo one energije koje su s njime u skladu. U većine ljudi te su magnetske točke podešene samo za dijalektički poredak postojanja, svemir odvojenosti i smrti.

Dišno polje

Unutar te magnetske kugle nalazi se prostor nazvan dišno polje. Taj je prostor ispunjen magnetskim silnicama koje se od magnetskih točaka na lipici protežu do materijalnog tijela privremene, smrtne osobnosti kakva smo mi.

Finotvarna tijela

Kao što je danas opće prihvaćeno, naše se materijalno tijelo ne sastoji samo od fizičkoga tijela, koje možemo vidjeti i dodirnuti, već od više finotvarnih tijela. Današnji čovjek ima ukupno četiri fizička tijela, svako drugoga stupnja suptilnosti, koja se međusobno prožimaju. Tako je naše vidljivo materijalno tijelo prožeto i okruženo prvo s eterskim ili životnim tijelom, koje vodi i kontrolira životne procese što se odvijaju u materijalnomu tijelu.

Etersko i materijalno tijelo prožima astralno tijelo, koje se proteže još nešto i izvan njih. U tomu su tijelu naše želje i osjećaji privlačenja i odbijanja, koji se također očituju zračeci prema van.

Tu je još i mentalno tijelo, koncentrirano uglavnom oko glave. Zadataca toga tijela je privlačenje i zračenje svih sila koje su uključene u naš proces mišljenja. Ono još nije stvarno razvijeno kod većine ljudi, tako da zapravo nije moguće govoriti o 'tijelu' kao takvome.

Božansko sjeme

A tu je još posljednji aspekt mikrokozmosa kojeg bismo željeli spomenuti - ruža srca ili prije spomenuta duhovna iskra. Ta je ruža srca smještena točno u središtu mikrokozmosa - u točki koja se podudara s gornjom desnom srčanom komorom. Duhovna iskra je posljednji ostatak u čovjeku od prvobitnoga, božanskog stanja mikrokozmosa i ne može je dodirnuti ni jedna snaga koja djeluje u dijalektičkomu prirodnom poretku - svijetu vremena i prostora. Ona može reagirati samo na snage iz izvornoga, božanskog prirodnoga poretka. Tako, dok je ne dodirnu božanske snage ona spava, uspavana je poput sjemena. I poput sjemena sadrži cjelokupni plan, potpunu matricu, izvornoga, božanskog mikrokozmosa. Ona samo čeka na božansko sunčevo svjetlo. I tada se ruža, uz suradnju ljudske osobnosti, rascvjetava. I cijeli se mikrokozmos postupno obnavlja do svoga izvornoga, božanskog stanja. Ali mnogo se toga ima dogoditi prije nego ljudska osobnost bude spremna i sposobna dozvoliti božanskomu svjetlu da dopre do ruže srca.

Put iskustva

Mi živimo svoje živote, skupljamo iskustva, od kojih su mnoga bolna, i na kraju umiremo. Kada fizičko tijelo umre, finotvarna se tijela, također, rastvaraju nakon nekog vremenskoga razdoblja. Što preostaju samo je zbroj iskustava sakupljenih tijekom života, koja su utisnuta u lipiku. Mikrokozmos zatim, nakon nekog vremena, prihvaća novi sustav fizičkih tijela u procesu rođenja. To je ciklus rođenja i smrti, koji se uvijek ponavlja, život za životom, sve dok naša svijest i naše čežnje ne postanu pročišćeni, uglavnom kroz patnju, ali ponekad i kroz intenzivnu radost. Napokon počinje čovjek uviđati da najdublja tuga naše duše nikada ne biva olakšana ničim što bismo mogli naći na ovom svijetu. Također možemo dobiti nagovještaj da naši najdublji trenuci sreće uopće ne pripadaju sebstvu koje običavamo nazivati ja, već nečemu mnogo višem. I tada, napokon, stojimo pred Nepoznatim, s otvorenim, praznim rukama. Još čekajući, još se nadajući, ali ne više očekujući sve od ja-egocentričnog sebstva i njegovoga svijeta. Tek nam se može pomoći na toj točki...

5. *Sveta čežnja*

Kada duša dosegne tu točku otvorenosti, važno je razumjeti odakle dolazi naša čežnja za savršenstvom, ljubavlju, dobrotom i sličnim. Ona ne potječe iz naše ja-egocentrične svijesti već iz posljednjeg ostatka božanskog u nama, ruže srce. Kada srce počne odašiljati krik svoje čežnje, kao izraz svete žudnje, svete žeđi, tada je nećemo pokušati utažiti octom, svim tehnikama i sredstvima za ublažavanje boli, koje je naš mikrokozmos sakupio tijekom mnogih života. Umjesto toga, naše ja-egocentrično sebstvo ostaje tiho, pa u tišini može čuti samo jednostavne riječi: "Neka bude volja tvoja..." i to su osloboditeljske riječi.

Kada se, iscrpivši sve mogućnosti za koje smo mislili da ih imamo, napokon prestanemo boriti i predamo se onomu božanskomu u nama, kada se ispunimo samo jednom čežnjom, izraženom riječima "Neka bude volja tvoja", to je kao da se pojavljuju vrata gdje je prije bio samo zid. Tako se tada put ponovno otvara. To je put prema onomu što rosenkreuzeri nazivaju transfiguracijom.

Proces transfiguracije

Proces transfiguracije mnogo je više od metafizičkog ili mističnoga razvoja. To je vrlo stvaran strukturni proces, koji se često naziva i *alkemijskim* procesom. Da bismo vam dali predodžbu o tomu kako je moguće da se tako radikalni proces odvija u ljudskom sustavu, sjetite se da se ljudsko tijelo - sa svojim materijalnim, eterskim, astralnim i mentalnim slojevima - održava na životu unošenjem u svoj sustav potrebnih supstancija - hrana - koje također imaju svoje materijalne, eterske, astralne i mentalne komponente.

Te hrane ulaze u tijelo, kao što znamo, kroz probavni i dišni sustav. Suptilnije, finije supstancije ulaze u tijelo izravno kroz čakre. A kvalitetu apsorbirane hrane i način na koji je asimilira određuje svijest. Jer svijest, sa svojim mislima i željama, upravlja sustavom čakri tako da on privlači ono što je u skladu s njim i odbija što nije.

Moguće je da se, zbog vaše predanosti ruži srca, zbog čistoće vaše svete čežnje, ruža srca počne u vama otvarati. Ruža srca, za razliku od bilo kojega drugog dijela vašega sustava, sposobna je privlačiti i apsorbirati eterske, astralne i mentalne supstancije izvornoga, božanskog prirodnog poretka. To su snage Duha, snage Svetoga Grala spomenute u 1. dijelu teksta.

Tako otvorena ruža srca može postati izvorom žive vode. Što smo manje ja-egocentrični i više na ružu usredotočeni to više ruža može postati točkom koja privlači, prihvaća i zrači božanske energije. Te transmudirane snage mogu biti uzračene u sve kojima su potrebne.

Uz pomoć tih božanskih energija ruži srca omogućeno je da se sve više otvara i raste. Postupno ona oko sebe ocrta *novu formu*, sastavljenu od čistih eterskih, astralnih i mentalnih supstancija Duha. Ta nova asimilacija temelj je transfiguracije, kroz koju se smrt nadvladava zauvijek. Molitva "Neka bude volja tvoja" ostvaruje se što se tiče

mikrokozmosa, pa se on ponovno priključuje struji prosvijetljenih, koji putuju natrag u jedinstvo s božanskim.

Očigledno, ima puno, puno toga što bi vam Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa mogla ispričati o transfiguraciji, ali je početak procesa najvažniji - ovdje i sada. Ako započnemo, ostalo će slijediti. A početak je odluka osobnosti ove prirode da se preda ruži srca.

Tražitelj pred izborom

Za kraj ovoga uvoda htjeli bismo vam skrenuti pažnju na izbor pred kojim stoji čovjek koji je počeo osjećati svetu čežnju. Kada se pojavi sveta čežnja (koju ponekad nazivamo čežnjom za spasom), naša ja-svijest može misliti: želim biti savršena, želim biti slobodna, želim iskusiti nirvanu. Ako tada počnemo raditi na sebi vlastitim snagama, a zanemarimo temeljnu promjenu u usmjerenosti naše svijesti, nikakve vježbe ili tehnike samorazvoja ne mogu koristiti. Ruža srca ne može još primati nikakvu hranu, jer je ja-svijest sposobna privlačiti u sustav samo snage ovoga dijalektičkoga prirodnog poretka. Tako umjesto potpomaganja čežnje za spasom i rasta ruže srca, sve tehnike što ih zamisli i prakticira ja-svijest služe samo tomu da ojačaju sustav osobnosti u njegovoj zabludi.

Ako s druge strane jasno shvatimo da naša čežnja za spasom ne pripada nama, smrtnima, ograničenim bićima, nego božanskoj ruži u nama, načinit ćemo svoj prvi revolucionarni korak na putu koji vodi zadovoljenju čežnje našega srca. I ako shvatimo da se ruža ne može hraniti energijama koje smo, kao smrtna bića, sposobni privući, nego samo snagama iz izvornoga, božanskog područja, htjet ćemo nesumnjivo svoje cijelo biće predati ruži, tako da mikrokozmos može bez teškoća prihvatiti energije potrebne za njen rast.

Zlatni Križ uskrsnuća

Što znači "predati svoje cijelo biće ruži"? To nije puko mistično obožavanje. Učenici Ružina križa postaju graditelji, slobodni zidari u izvornomu smislu te riječi. Svom svojom vjerom, ljubavlju, ustrajnošću i inteligencijom nastoje *surađivati* s osloboditeljskom snagom ruže, dozvoljavajući joj da ruši staro i izgrađuje novo. Što je "staro", a što je "novo"? Staro je križ materije, ja-egocentrično sebstvo i sve njegove posljedice u mikrokozmosu. Proces samopredaje omogućuje uspostavljanje žive veze između ruže i istinskoga središta toga križa. Tada onoliko koliko je staro srušeno toliko novo može biti izgrađeno. Novo je Zlatni križ uskrsnuća, plameni križ čija je okomita greda energija više, božanske prirode, koja teče kroz obnovljeni mikrokozmos i širi se vodoravno, kroz otvorenu ružu, po cijelomu svijetu.

Može li to stvarno biti ostvareno?

Možda sada mislite da je ključ puta transfiguracije - sveta čežnja ili čežnja za spasom - još jako daleko od vas. Ali htjeli bismo vas zamoliti da još jednom pogledate u sebe. Možda čežnja vašega srca za spasom nije tako daleko kao što mislite. Možda je to, u stvari, nešto što vas je tako blisko pratilo godinama da to više ne možete primijetiti, i to poput dragocjenoga dragulja koji nosite uokolo sa sobom, misleći da je samo kamen. Što vas to tjera da čitate ovaj uvod? To je sasvim sigurno unutarnja svijest koja je rasla godinama, svijest da stvari nisu kakve bi trebale biti, svijest o nečemu temeljno bolesnom unutar nas što mora biti iscijeljeno, goruća čežnja za apsolutnim vrijednostima, za ljubavlju koja nije uvjetna, već bezuvjetna, za dobrotom koja nije djelomična, već potpuna, za istinom koja ne vrijedi samo danas, nego zauvijek. To bismo mogli iskazati na puno načina, ali ako pogledate u sebe, prepoznajete li tu čežnju? Čak i ako ta čežnja nije još čista, čak ako je još opterećena našim krivim mentalnim shvaćanjima i prirodnim nagonom ega da poseže za svačime, ta je čežnja zbilja, koja čini osnovu za novi početak.

Ali kako moramo dalje? Možda to možemo pojasniti primjerom. Zamislite nekoga srednjovjekovnog viteza. Odjeven je u oklop, pa, iako dobro zna kako se boriti, to ne čini. Umjesto toga u visini srca drži svijeću. Njegova je cijela pažnja usmjerena da održi plamen svijeće, da sačuva njezino svjetlo od svega što bi mu moglo zasmetati ili ga ugasiti. On čuva krhko svjetlo koje gori usred svjetskoga meteža.

Dakle, to je svjetlo naša čežnja za spasom, naša sveta čežnja, prvo slabašno treperenje svjetla i života u ruži. I poput viteza možemo, ako hoćemo, staviti to slabašno svjetlo *na prvo mjesto* u svomu životu, ali i ne samo za sebe, već i za druge. Što točno pod time mislimo? Jan van Rijckenborgh i Catharose de Petri, utemeljitelji Međunarodne Škole Zlatnog Ružina Križa, izrazili su to na sljedeći način:

*"To je stanje bića, nešto poput zaljubljenosti. Ako ste ikada stvarno nekoga voljeli ili bili voljeni, znat ćete da cijelo srce može time biti zaokupljeno i uzdignuto. To izaziva zračenje iz srca i uspostavlja vezu. Dakle, s takvom ljubavlju srce se mora posvetiti duhovnoj ruži, koja je u srcu, u središtu našega bića. Budući da je ruža vama tako blizu i tako vas je dugo očekivala, među vama će nastati snažna veza. Tada će temelj ponovnoga rođenja, duševnoga ponovnog rođenja, biti ostvaren. I zbog toga Biblija kaže da vas samo ljubav može osloboditi."**

Kada je u našim životima najvažnije nastojanje da se ruži i njezinoj čežnji posvetimo, mislima, riječima i djelovanjem, tada slabi moć ega nad mikrokozmosom. I, premda još put do transfiguracije može biti vrlo dug, sjekira je "postavljena uz korijen drveta".

Ta predaja ruži u srcu tada je korak koji će vam otvoriti put. Ali to je tek početak. Još će puno koraka trebati učiniti, puno zadaća naučiti. Ako želite otkriti više o tom putu transfiguracije ili osjećate da biste stvarno željeli ići tim putem, Međunarodna Škola Zlatnog Ružina Križa htjela bi vam rado biti od pomoći.

* Iz Kineske gnoze, str. 223 (Rozekruis Pers, Haarlem, Nizozemska 1996.).

Ako želite saznati više o idejama spomenutim u ovom uvodu i mogućnostima kontakta s Lectoriumom Rosicrucianumom, slobodno pitajte o našem uvodnom seminaru koji se sastoji od 12 pisama. Nadoknada je za ta pisma mala - kao prilog tiskanju i poštarini. Seminar od 12 pisama održava Centar Lectorium Rosicrucianum. Adresu pogledajte na internet stranici: "Informacije".

E-mail: lectorium-rosicrucianum@zg.htnet.hr

Internet stranica: <http://www.LectoriumRosicrucianum.org>